

חוק להגנת חיית הבר, תשט"ו — 1955 *

1. בחוק זה — הגדרות
- „חיית-בר” — יונק או עוף שאין טבעם לחיות במחיצתו של אדם ;
- „ציד” — חיית-בר ששרר החקלאות קבע בתקנות שהיא ציד ;
- „מזיק” — חיית-בר ששרר החקלאות קבע בתקנות שהיא מזיק ;
- „חיית-בר מוגנת” — חיית-בר שלא נקבעה כציד או כמזיק ;
- „צידה” — לרבות עשיית מעשה מתוך כוונה לפגוע בהייה, בשלומה או בחופשתה של חיית-בר, או להדריך את מנוחתה, או לסכן את ההתפתחות הטבעית של ביציה.
2. לא יצוד אדם חיית-בר מוגנת. איסור צידה
3. לא יצוד אדם ציד אלא ברשיון ציד. רשיון ציד
4. (א) לא יצוד אדם בתחום חמש מאות מטר ממחנה, מגן ציבורי ומבית הנמצא בתחום יישוב, או בתחום מאה מטר מבית אחר או מבית קברות. מקומות אסורים
- (ב) לא יצוד אדם ביריה העשויה לפגוע בחוטי רשת חשמל, טלפון וטלגרף.
5. לא יצוד אדם ציד בשיטות ובמצעים אלה : שיטות אסורות
- (1) סינוור באורות ;
- (2) הרעלה ;
- (3) הימום בסמים משכרים ;
- (4) רדיפה בכלי תחבורה ממונע ;
- (5) שימוש בחמרי נפץ ;
- (6) שימוש במלכודות, ברשתות או בדבק ;
- (7) שיטות ואמצעים אחרים ששרר החקלאות אסר עליהם בתקנות.
6. (א) על אף האמור בחוק זה, רשאי שר החקלאות להיתר, בהיתר כללי או מיוחד, צידת ציד וחיית-בר מוגנת למטרות מדעיות, למניעת נזקים לחקלאות או למניעת מחלות מידבקות באדם או בחי.
- (ב) נכנס אדם לרשות לא לו תוך כדי שימוש בהיתר לפי סעיף זה, אין רואים בכניסתו הסגת גבול, ובלבד שלא חרג מן הדרוש להשגת המטרה שפורשה בהיתר.
7. רשות מקומית רשאית, באישור שר החקלאות, לאסור או להגביל, בחוקי עזר, את הציד במקום שבתחום שיפוטה. סמכויות רשויות מקומיות
8. (א) לא יסחר אדם בחיית-בר, או בחלק ממנה, אלא ברשיון מסחר בחיית-בר. מסחר בחיית-בר
- (ב) מי שאינו בעל רשיון מסחר בחיית-בר לא ימכור חיית-בר אלא לבעל רשיון כזה.
9. רשיון או היתר לפי חוק זה יינתן על ידי שר החקלאות לפי כללים שנקבעו בתקנות. והוא רשאי לתתו בהגבלות או בתנאים, ולבטלו או לשנותו בכל עת. רשיונות והיתרים

* נתקבל בכנסת ביום ט"ז בטבת תשט"ו (10 בינואר 1955) ; הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 200, תשי"ד, עמ' 138.